

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Hec est noua queda[m]. singular[is] atq[ue] rara legenda.
ex alijs sex lege[n]dis collecta et perfecta. tractans de
origine. et vite. ordine. de conuersione. ac magistrali
disputatione. ast de ...**

Petrus <Frater>

Argentin[ae], 6.IV.1500

Capitulum xiiij. De auersione Licinij

[urn:nbn:de:bsz:31-333645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-333645)

Capitulum. XXIII.

mansit victori. Ac miser ille q̄ de pmissiōibz demonū cōfusus p̄cessit ad bellū imperialibz a se signis abiectis solus affugit: ac ita latēter reuersus ad propria plures ex ydolorz sacerdotibz z dijs quoz p̄silij mouerat bella occidi mandauit. Postmodum autē obijt miser put supra. iij. capi. p̄tinet.

Capitulum. xxiiij.

de licinio quō aduersatus est p̄stātino z de ipso p̄stātino postq̄ sol⁹ obtinuit monarchiā: qualiter deceptus fuit ab eusebio arriano, in qua deceptōe auxilio christi paruz stetit angustus, et quō filios suos q̄n z vbi p̄ mouit, ac q̄liter christi sublimauit ecclesiam.

Euicto igit̄ maxētio romāi, vt actū est supra, ob grām constantini liciniū sororis sue constātie noie virū cesares creauerūt, per quē maxianus galeri filius deuictus est. Constantinus ergo duo

decimo imperij sui anno licinio cognato suo cōtradidit imperiū, hac vtique de cā vt existimo: quia licini⁹ cū mox omni p̄bitate z vite integritate populo romano appareret, nō soluz i regni sui consortiū: sed z assumptus est in eius cognatū. Qui cōstantino placere desiderās christianoz se exhibuit defensorē. Et tyrannos eis se opponētes occidit, z pristis ne eos restituit libtati, sed tandē instigāte diabolo aspiciēs q̄ p̄stantin⁹ nō metu tm̄ sed z religiōe pariter et amore om̄ibz imparet, et esset in veneratiōe maxime pro xp̄ianis iuidie zelo motus: p̄stātino p̄ familiares ipius mortē occulte inferre molit̄. Quē dū cerneret eōs stātinus secū de pari certatē z christianū se dolose fingere: partē imperij largit⁹ est illi z eū imperatores appellans z fedus ab eodē extorquēs: nil se cōtra christi anos actuz p̄stantino p̄te stat⁹ est. S; licini⁹ nō mlto post tpe: anno scilz imperij Constantini quindecio iratus q̄ christianozū precib⁹

De auersione Licinij XLIII

constantinus a malis omni-
bus esset tutus: ipse q̄ chris-
tianos pridē a tyrānis eru-
erat: assumpta tyrānide in
christianos fortiū tela mīt-
tit. z primo de suo pallacio
omēs iubet xpianos extre-
oēsq̄ recludi mādauit qui
se dicerēt xpianos. z ne q̄s
ylli in carcerē a se misso ci-
bū vel potū mitteret impe-
rauit. Ex quo accidit mul-
tos i carceribz fame perisse
Mandatū insup crudelissi-
mū dedit: vt omēs q̄ ad ym-
molandū ydolis acquiesce-
re nollēt: macellatoribz da-
ri vt porcorū more sciderē-
tur in frustra. Ecclesias etiā
quas ante destruxerat a fun-
damētis iussit euerti Verū
tamen p̄ lrās mādare p̄ stan-
tinū ei curauit: vt a sua cru-
delitate cessaret. Sz ille nō
solū se nō correxit sz z con-
stantino belluz indixit. Ac
cōstantinū munitū p̄ tutum
armis: obuiā illi prexit cuz
exercitu copioso z forti. Li-
cinus at̄ de victoria p̄sume-
bat: pmittentibz sibi demo-
nibz q̄ bello vinceret cōstā-
tinum. Qua d̄ causa miser

ipse christianitatis voto de-
posito fact⁹ est religione pa-
gan⁹. Itaq̄ bellū in birbi-
nia factū est: constantino et
licinio siml scertātibz itra-
se: sz tanto diuio suffragio
adiutus est constantin⁹: vt
in terra mariq̄ omēs suos
vinceret inimicos. Unde
licinius pedestribus ac na-
ualibus amissis auxilijs: se
in Nicomediam tradidit.
Sed et ibi deuictus thesa-
lomee tempore paruo pmā-
sit. Tandem captus a con-
stantino dū misericordiā pe-
teret z ipse illi vitam ex pie-
tate donasset: thesalomeam
illum remisit. Sed dū nō
multo tempore rebellare di-
sponens Licinius mercede
barbaros conduxisset: iussit
eū constantinus occidi.
hec enstachi. Deuicto ita-
q̄ licinio oibusq̄ tyrannis
cum eo: constantinus mo-
narcha effectus: solus vt
dignus erat regnum roma-
num obtinuit In quo post
mortez patris sui cum quo
vno anno regnauit: triginta
annis tenuit principa-
tum. Et sic in toto triginta

Capitulum. XXIII.

et vno annis regnavit de quibus annis quatuordecim vltiois annos in suo regimine pacificos p. maiori parte habuit Sed circa annum decimum octauum imperij constantini. venit eusebius episcopus nichomediensis roma. qui erat vir eloquentissimus homo prudens et sagax. sed pessimus arrianus qui et sororem constantini nomine constantiam seduxit Nota hic quod fuerunt tres eusebii. videlicet iste de quo h. agitur. cognomento nichomediensis. et alius eusebius vercellensis qui magnus fuit doctor ac preclarus historiographus. Ipse enim composuit historiam ecclesiasticam et cronicam quandam pulcherrimam a principio creationis mundi incipiens. Eusebius autem nichomediensis hereticus proposse Augusto complacere satagebat. In cuius noticiam p. hunc modum deuenisse ipsum refert eusebius cesariensis qui et tertius est libro. x. ecclesiastico. dicens. Constantia religiosi principis soror. tunc licentiam derelicta que fratris sui augusti solacijs utebatur. huic constantie accidit presbyterum quendam venire in noticiam. latenterque partibus arrij fauentem. missum callide ab eusebio nichomedienensi. Sed is primo nihil omnino de eis rebus apud sororem principis aperire ausus erat. vbi vero multa familiaritas copiam tribuit. paulatim sermonem cepit aspergere inuidiam dicens arrio generatam per episcopum suum. sanctum scilicet petrum alexandrinum eo quod arrianus apud plebem satis carus haberetur. Hic autem huiusmodi verba et alia similia frequenter suggerens animum constantie erroneum effecit. Que cum ex gravi languore proxima morti visitaretur a fratre suo. atque ab eo gratiam poposcisset. ut ipse presbyterum illum in familiaritatem suam recipet et que sibi ab eo prospere pro salute suggereret. diligenter cum effectu audiret. Quibus ille motus a sorore susceptis. et fidelem pro se germane sollicitudinem credens. accomodauit aures presby

De auersione Licinij XLV

tero. Ad cui⁹ suggestōz euse-
bi⁹ q⁹ apud nichomediā erat
picipi ē familiar⁹ effectus.
Un⁹ venit ad eū ex tali sug-
gestiōe citat⁹. Qui postq⁹ ve-
nit et cū principe mltā s̄ba
reuolueret: om̄iaq⁹ irrita re-
uocari: sacri concilij niceni
gesta molit⁹ atq⁹ arriū d̄ aucto-
ritate reuocari suadet. qd̄ z fa-
ctū est saltē ad rēp⁹. vt quē
admodū de fide sc̄tires prin-
cipi exponeret. Tunc ille si-
dē p̄scripsit q̄ nō qd̄ē sensuz
veruntā verā p̄fessionē p̄ti-
nere videret. Miratus qd̄ē
est impator z putauit eādēz
quā in ipius sc̄l̄ij dudum
gesti expositiōe sn̄iaz hāc cō-
tineri. Preterea nichome-
diens⁹ ipse eusebius mal⁹ cū
iam se cerneret clementissi-
mo principi fore gratū. p̄ci-
pue sub specie sanctitatis z
eloq̄ntie (licz hoc subsequens
ecclesiastica nō p̄tineat hy-
storia) scz q⁹ se fidelis substi-
tuit p̄ honore ipsius princi-
pis dotantis sc̄tāz christi ec-
clesiā. Eidē etiā principi p̄-
fatus p̄suasit hereticus: ne
a catholico baptizaret. nec
deuoritiōis causa vllatenus
baptizari se p̄mitteret don⁹

in flumine lanaretur iorda-
nis in quo x̄ps a Je hanne
voluit baptizari. qua de cā
differebat baptismū Augu-
stus. Et ab eusebio prefato
imbut⁹ ymmo potius dece-
ptus circa erroneaz pessimi
arri⁹ opinionē: veros et ka-
tholicos cristianos credēs
benefacere odire cepit et p̄-
sequitur plures (vt quidam
ait) occidi mādauit. q̄ eius
p̄ fide catholica errorū p̄tra-
dicebant. Propter quoz er-
rorem mlti iam sicut canes
reuerſi ad vomitū sub eius
imperio ydola colebāt z ve-
nerabantur. et de tali p̄mis-
sione ydolatrie resp̄ditur
ab ap̄l⁹ s̄ petro z paulo i vi-
sione seq̄nti. tāq⁹ si in p̄pria
p̄sona cōmisisset ydolatriā.
Non tñ q⁹ ipse ydola coleret
postq⁹ i signo z p̄tute sac̄te
crucis vicerat Maxentium
tyrannū: vt supradictū est.
Sed parū durauit in hoc
errore augustus. z in p̄secu-
tione christianoz quā cepe-
rat facere. Nam circa vicesi-
mū eius imperij annum a
deo lepre morbo p̄cussus ē:
vt in hystoria sancti Silue-
stri habet. qz habita visione

De auersione Licinij

beatorum apostolorum Petri et Pauli qui ei in somnis apparuerunt: ad montes mox milites destinavit pro beatissimo papa Siluestro: a quo baptizatus est et a lepra mundatus atque in fide orthodoxa perfecte instructus ecclesiam sanctam dotavit et amplificavit. et inter alias doctes urbem romanam summo pontifici condonavit. quaz post parum relinquens ob christi reuerentiam in greciam peravit. et inueniens supra dictum Eusebium deceptorum suum episcopatu priuavit. et Athanasium doctorem orthodoxum et sanctum in constantinopolitanam urbem reuocauit et pristina restituit dignitati. Filios vero suos tunc baptizari minime fecit. licet cathecumini essent in christum credentes. quia illo in tempe qui baptizabatur quasi religionem intrasse reputabatur. Et quonia filij ipsius Augusti adhuc iuuenes erant. non curauerunt tantam religionem baptismi recipere nec pater eos cogere voluit. quia christus coacta seruicia non acceptat. Sed

non multo post exemplo patris sunt baptizati. licet post mortem Augusti ad errores recidiuarunt. quia aliquis ipsorum ut Constantius effectus est arrianus. ut in vincencio continetur. Qui denique pius Augustus cum tres habuisset filios supra dictos. et cum iam se priuatum et liberum esse sine quo socio imperij et absque aduersariis. denique et quod fratribus proprijs careret in successione ipse tunc tempus per decem annos imperij sui eosdem suos filios cesares fecit. Nam Constantinum primogenitum suum hispanorum alemanorum et gallicorum cum adiacentibus provincijs multis illarum partium in decenniali suo primo fecit habere principatum. Secundum autem scilicet Constantium in ducenalibus annis suis cesarem in asia constituit. Juniozem vero constantem in suis tricenalibus in italia ordinavit principem. Itaque monarchiam adeptus omnem curam exhibuit ad reparationem ecclesie et fidei christiane perfectum. Et sicut

ptinet historia triptita mox
in principio principat⁹ sui
publica lege sancciuit om-
nia esse irrita z infirma. que
p̄ religionē xp̄i fuerāt cogi-
tata. Illosq; om̄s reuocari
mādauit q̄ ob p̄fessionē no-
minis xp̄i fuerant exultati.
siue ad metalla fodiēda dā-
nati. Itē oēs infames effe-
ctos ab infamia relaxabat.
Milites vero dignitate pri-
uatos in sua p̄tate reliquit.
vtrū vellēt vltēr⁹ militare.
vl' poti⁹ sicut erāt xp̄o serui-
re. Iussit etiā tēpla ydolorū
hīs tradi q̄ xp̄o seruirent.
Ac solos christianos mili-
tare decreuit. et gētibus ad
q̄s accederēt p̄cipari. nec
nō et q̄ in ydolatria p̄mane-
rent capitalē subire senten-
tiā mandauit. Nota q̄ hec
q̄ in p̄senti. xxiij. caplo p̄ti-
nent q̄uis non videant ad
istā sc̄tāz martirē p̄tinere di-
recte. hec tñ vel posita sunt
vt eius patru⁹ Cōstātinus
magnus appareat suo tpe vi-
cisse tyrannū meritis fidei
christiane. q̄uis ip̄e licz ad
temp⁹ fuerit deceptus vt p̄
dictū est. voluit tñ fidē xp̄i
imitari. Insup ex meritis

sanctissime virginis katherie
eius mortē vindicauit tam
alte z gloriose de tyrāno tri-
umphans maxentio. vt pa-
ruit. Passa est autem beata
Katherina Anno dñi tricē-
tesimo. mense nouembrio.
vicesima quinta die. sexta
feria. hora tertia. seruās vl'
delicet diem et horam qua
christus pro mundi redem-
ptione pati dignatus est.

Capitulum .xxiiii.

de miraculis eiusdem glo-
riose virginis Katherine.

Uaz ve

ro hgo ista p̄-
clara eximie
exiterit san-
critatis z be-
nignitatis post ipsi⁹ transi-
tū multis miraculoz p̄di-
gīs. supne imēsitatis boni-
tatis dignāter ostendit. dū
ad ipsi⁹ inuocatōz z merita
omnipotentis dei virtus.
cecis visum. surdis auditū.
mutis sermonem. claudis
gressum. ac paraliticis sessuz
reparauit et motuz. Aridis
insup et p̄ctis ruptis quoq;
J iij